

Предраг Мирковић

УЏБЕНИК ЗА ЖИВОТ У ПРИРОДИ

Тек што је изишла из штампе књига монахиње манастира Рукумија мати Атанасије „Преживети и живети у природи“ скренула је пажњу изузетном опремом и тематиком, али и угледом њеног аутора стеченим код читалачке публике својим досадањим чланцима и књигама, јер се мати Атанасија већ дуже време појављује занимљивим текстовима о здравој исхрани, духовном животу, лечењу производима из природе и о животу народа.

Готово је немогуће наћи нешто слично у нашем издавачком опусу. На нешто више од 650 страница књиге смештено је, као у некој пажљиво припремљеној енциклопедији, све што би човеку било од користи у овим мутним и несигурним временима, која карактеришу ратови, елементарне непогоде, велике економске кризе и опасно угрожавање егзистенције запањујуће великог броја људи.

Служећи већ доста година у једном од најпосећенијих наших манастира, у Рукумији, мати Атанасија је имала прилике да се сретне са великим бројем верника из разних крајева Србије, да разговара са њима, да се обавести о свему што тишти наше људе, да би им после, уз благослов игумана Симеона, притицала у помоћ својим текстовима и саветима. То њено богато искуство - са манастирског имања, из многих књига које и Рукумија издаје, и из духовног живота у манастиру - она је уградила у ову вредну пажње књигу, каква нам је потребна сада, али и у неко суровије и теже време. Јер борба између добра и зла бива све присутнија, а претње зла све опасније.

Књигу сачињава седам поглавља. Наслови су им: Упознајмо самоникло јестиво, отровно, лековито и корисно биље; Јестиве и отровне гљиве; Кувар самониклог биља, припрема и чување хране у природи; Преживљавање у природи; Гајење јестивог биља, живине и стоке без хемије, механизације и великих материјалних издатака, на природан начин,

коришћењем традиционалних знања, Станишта; Саветник знања и вештине. Цела књига, заправо свака одредница у њој илустрована је са по неколико снимака, тако да књига садржи скоро 4.000 колор фотографија!

У свом уводу мајка Атанасија каже: „Човек може из разних разлога да напусти живот у пренасељеним градовима, засићен трком за лажним престижом, сиромашан у глобалистичком конгломерату, са осећањем беспомоћности, и да се удаљи у неки ненасељени природни амбијент и потражи изгубљени смисао живота и свој лик по обличју Божјем... Али оно што јесте важно – да се припремимо стицањем што више знања и вештина, а молитвом Богу да нам оснажи дух достигнумо психичку стабилност, која нам је неопходна за ово... Овде говоримо о животу у природи, који смо одабрали, значи вратити се на неко запарложено сеоско имање, које је у власништву наше породице, али годинама запуштено или можемо јефтино купити или уз сагласност власника у неком виду користити, на коме можемо организовати комплетан живот за себе и своју породицу... Ако већ немамо неку кућу на имању, онда је можемо направити сами. Најбоље је од материјала који нађемо у окружењу“.

Многи, навикли на „благодети цивилизације“, где се све мери новцем, без кога се ни саксија с цвећем не може набавити, свакако ће бити највише изненађени овом несвакидашњом књигом о ономе што је за наше претке вековима било нормално и једноставно, да би нама данас изгледало невероватно и немогуће. Витаминима и минералима веома богате биљке, без којих се јеловници наших предака нису могли замислити, и данас расту око нас, а да их готово и не примећујемо. Колико њих сада зна нешто о салати од лишћа зечје стопе и зеленог лука, или од ноћурка, па од детелине, коприве, лободе и рена, репушине, маслачка, троскота? Или о чорбама – од листа мечје шапе, матичњака, од кромпира са слезом, од рогоза, од ливадске детелине, ружичастог ноћурка? А тек о прављењу пиреа: од киселице, од листа и корена гусје траве, од

куваног кромпира са копривом?

Од стране до стране, с почетка до краја књиге, мати Атанасија износи доказ за доказом да човек може заиста преживети и живети у природи. То што смо ми много тога из прошлости одбацили трчећи за новотаријама, што смо потпуно заборавили крушку караманку, невероватно лепог укуса и мириса, или јабуку колачару, а окренули се воћкама које треба прскати отровима и по 15 пута током вегетације, не иде нам у прилог. А то су само два примера олаког пристајања на све што нам долази из белог света у огромним количинама. Велике компаније безобзирно кидишу са својим производима, поткупљујући наше званичнике, који не размишљајући о последицама по нас дозвољавају увоз свега и свачега.

- Свет око нас сада је скоро сав окренут материјалном – бележи мати Атанасија у свом уводу.- То се односи и на оне који имају материјално и на оне који немају. Ови први се тиме горде, а они други живе у зависти што немају. Значи, исто су окренути само материјалном стицању. Тиме ова књига представља можда и један од одговора на питање: шта радити на обнови српског села, породице и нације?

Књига ће свакако помоћи онима који одлуче да се врате из градова у села из којих су некада отишли, јер ће живот у градовима бити све скупљи, па тиме и тежи. Али, и другима који пожелеле да се окрену здравијем животу, било где да живе. Сазнаће како да направе пластеник, како да уреде башту, воћњак, кокошарник, обор. Научиће да се користе биљкама справљајући „чорбу“ за прскање поврћа и воћа против болести и инсеката, али и да начине квалитетно природно ђубриво. Ни прављење куће у природи, судећи по књизи „Преживети и живети у природи“ не представља непремостиву препреку. У њој је дато све до детаља како се то може урадити од материјала прикупљеног готово на лицу места. Неће то бити накинђурена вила виђена негде у Бечу, Милану, Минхену, па начињена у неким нашим селима, да би се засениле комшије „богатством“, али ће у њој моћи нормално да се живи. Ван буке, загађеног ваздуха, увек проблематичне воде и неизбежних стресова.

Читаво поглавље посвећено је гљивама илити печуркама, са фотографијама сваке од њих, да би се лако разликовале на терену јестиве од отровних.

Све то, као и безброј других готово невероватних детаља, које приказује у својој књизи, нагони на закључак да је мати Атанасија написала у правом смислу уџбеник за живот у

природи. Готово невиђен до сада.

Књига је изашла с благословом оца Симеона, игумана манастира Рукумија, а у издању фирме Колор прес из Лапова.

КЊИГА СЕ МОЖЕ ПОРУЧИТИ НА ТЕЛЕФОН МАНАСТИРА РУКУМИЈА:

012/ 261-121